

PLANA JOVE COLLABORACIONS

Diferents maneres d'aprofitar les vacances

Per sort tots els joves del nostre poble podem fer vacances i naturalment, tothom les fa de la manera que li agrada i per tant de diferents maneres.

Els uns aprofiten per dormir molt, anar al bar, etc., uns altres disfruten anant a la «Costa», o passant uns dies a la platja o per damunt les muntanyes, d'altres aprofiten per viatjar, i així moltes maneres d'ocupar aquest temps.

Aprofitar les vacances per viatjar crec que és una de les bones maneres d'ocupar aquest temps, primerament perquè coneixes noves regions, nova gent, diferents maneres de vida, etc. Després, perquè t'adones que no tot és tan bonic o tan dolent com allà on vivim normalment, i que sense marxar gaire lluny del teu terreny hi ha molta gent que pateix fam, que no pot treballar perquè l'únic mitjà de vida és la terra i el temps no permet treballar-la, que molta gent abans dels quaranta anys ha de deixar el treball perquè les condicions físiques no permeten continuar-lo, i que després han de buscar una altra feina perquè el petit sou de la jubilació no arriba per alimentar la família. I coses d'aquestes moltes i variades.

Aprofitant unes dies que he estat fora de Catalunya, en altres regions bastant més pobres que la nostra, que treballen amb mètodes que fa quaranta anys es feien servir aquí, també m'he pogut adonar que al costat mateix d'un lloc on la gent batiem amb bous, els homes i les dones ofegats de pols, amb el gra al descobert a punt de mullar-se pel mal temps i que era l'única collita de l'any, allà mateix a 20 m., el senyor tenia una gran màquina recollidora que feia la feina descansadament i veient com els veïns s'estaven rebentant.

A què són degudes aquestes diferències tan grans entre regions i persones? En tenim la culpa nosaltres?, l'Estat?, els altres països?, o qui?

Que cada un de nosaltres hi posi la resposta que cregui. Però el que sí és veritat és que viatjant t'adones que no tot són flors i violes, i no a les Amèriques, sinó que els nostres veïns més pròxims estan malament i moltes vegades pateixen fam.

Jaume Dantí

OLIMPIADES

Les Olimpíades anunciades a Munich per aquest any, ja són un esdeveniment. En elles s'han reunit atletes i tècnics de l'esport de les més diverses tendències, dels més allunyats països i dels diferents nivells i categories del món.

Per un moment, abans que comen-

cessin les Olimpíades, vaig creure que era gairebé impossible arribar a una perfecta entesa entre totes les nacions. Els primers dies, però, hom pogué veure que la cosa, dins els seus límits, pitava bastant. Ha estat després que hi ha hagut garrotades.

És clar que quan hi ha tensions i pugnes i situacions violents, no és pas possible esborrar-ho i oblidar-ho tot així com així. Pensem en el que ha succeït: embolics per Rodèssia i amb els guerrillers àrabs, que no són pas provocats per qüestions esportives.

Ha quedat demostrat que les Olimpíades són una faceta més de les relacions internacionals, i no una pretesa situació de «paz, confraternidad y armonía social» com algú ha dit, per dissimular moltes coses. I així van.

Josep Margenat i Escobairó

Hem tingut una nova resposta a la nostra petició de col·laboracions dels joves. Aquesta vegada una noia —que no és del nostre poble— s'ha decidit a escriure. Recordeu que esperem els vostres articles.

Una Excursió

Els passats dies 4 i 5 d'agost un grup de jovent de Bigues, L'Ametlla, Lliçà i Santa Eulàlia, vàrem fer una excursió seguint la ruta: Ribes de Fresser, Pardines, Puig Celverís i Camprodon. El dissabte, anàrem des de Ribes fins a Pardines, on vàrem passar la nit, i el dia següent emprenguérem el camí cap a Camprodon.

Vam veure paisatges meravellosos, sobretot des de dalt el Celverís (2.200 metres d'alçada). Es veia al fons Ribes, entre prats i muntanyes que l'envolten.

Voldria remarcar la bona convivència que hi hagué durant tota l'excursió, i animar als qui no van venir per a què en la propera sortida vinguin.

Els agradarà!

Roser Nadal

Datos oficiales y datos reales

Según informes oficiales el coste de la vida durante el año en curso ha subido de un 6 a un 8 %, mientras que los sueldos han subido un 14 %. Yo no opino. Vdes. ya saben lo mismo que yo para pensar lo que quieran. Lo que puedo afirmar es que los sueldos de la mayoría de personas que yo conozco no han subido más de un 8 %, mientras que los precios en general han subido de un 18 a un 22 %; esto no son palabras, es la realidad. Para dar un ejemplo, piense Vd. que la barbería (cortar el pelo normal) valía 33 ptas., ahora 55, esto supone un aumento de un 66'66 %; el aceite que llaman de oliva, valía 46 ptas., ahora 58, esto supone un aumento de un 26 %, etc., etc. Y así diríamos unos 200 artículos que no son una excepción.

Pero no importa, nunca habíamos estado tan bien como ahora. ¿No es cierto?

E. Carreras

III « Nit de Folk »

Ja fa dos anys que un grup de joves de Cardedeu (equip G.A.T.), varen organitzar la primera «Nit de folk». Aquest any, el dia 2 de setembre, han fet la tercera.

La «nit» va començar a dos quarts d'onze. S'havia de fer en un bosc com els altres anys, però per la pluja s'ha fet en un local. Estava ple de gent, asseguda a les butaques o a terra, dreta, a les finestres: empentes, crits, trepitjades, cops, etc., i dos guardies volent posar ordre; això era a l'hora d'entrar. De mica en mica tot es va anar calmant i es va poder escoltar la música.

Van actuar molts solistes i conjunts. Parlarem només de les actuacions més destacades.

El TRIO MISERIA, que són quatre, amb uns bongós, dues guitarres i una flauta, van interpretar uns temes instrumentals que van agradar al públic. Quan varen acabar, un d'aquest conjunt, amb una guitarra que es veia diferent de les altres i que sonava com un «sitar», instrument musical dels hindús i del famós RAVI SHANKAR, va aconseguir posar en molta atenció al públic i al final el varen aplaudir molt.

El grup LA TRUJA, després de passar molta estona preparant els instruments i rient-se del públic, varen començar malament, però al final es feien escoltar.

El conjunt TOTS A L'HORA, amb set veus de nois i de noies, acompanyades de dues guitarres, cantaven bé i cantaven cançons conegudes. Això va animar una mica el públic que ja feia tres o quatre hores que estàvem escoltant diferents cantants i conjunts, alguns una mica pesats.

ELS DOTZE FORATS, ja havien actuat en la primera i segona «Nit de folk», i tothom els esperava. Varen cantar molt bé cançons en francès, català i populars nord-americanes.

Després de la mitja part (quan ja gairebé tothom s'havia engolit un «Frankfurt» de quinze pessetes), va començar a cantar en SISA. Tots estaven atents escoltant la seva veu i al final de cada cançó l'aplaudiren molt.

El GRUP DE FOLK DE TERRASSA, va cantar molt bé algunes cançons d'en Bob Dylan, d'aquell estil més aviat lent i per estar atent a la lletra; però, cantades en anglès i escoltades a les quatre de la matinada, no tenien gaire interès per al públic que des de dos quarts d'onze estava escoltant cançons i més cançons, fins que s'acabessin els intèrprets.

Així ha estat la «Nit de folk» a Cardedeu.

Vicenç S.

any
si

res?

ndi i
ons
que
les
es

studis
eren
ero).

que
és

allen

crec

Ara
urns
que

s'hi
De
s de

quart
gaire
bona
t en
gada
ment

assat
e ho
è.

que
de
i de
omp-

mps.
han

pera